

Άλλες διαδικασίες επιλογής

Στο πλαίσιο της 15ΠΔ/2024 πρόσκλησης εκδίλωσης ενδιαφέροντος καταρτίστηκαν από την αρμόδια Επιτροπή Επιλογής Στελεχών του Δημοσίου οι οριστικοί πίνακες αποκλεισμένων και επιλεξιμών υποψηφίων ανά κωδικό θέσης (201, 202, 203, 204, 205, 206) για την κάλυψη θέσεων προέδρου και αντιπροέδρου του διοικητικού συμβουλίου των:

α) «ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ» (ΕΑΜ), β) «ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ» (ΒΧΜ) και γ) «ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ» (ΜΒΠ), νομικών προσώπων της Ομάδας Α', εποπτεύομενα από το υπουργείο Πολιτισμού, κατά τα οριζόμενα στον ν. 5062/2023 (Α' 183) «Νέο σύστημα επιλογής διοικήσεων φορέων του

δημόσιου τομέα, ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και λοιπές διατάξεις».

■ Στο πλαίσιο της 1ΣΑΔ/2024 πρόσκλησης εκδίλωσης ενδιαφέροντος, επελέγη από την Επιτροπή Επιλογής Στελεχών του Δημοσίου η συντονιστρια της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου.

Στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας δόθηκαν στην όπιστητα τα αποτελέσματα της έρευνας που διεξήγαγε το υπουργείο Εσωτερικών μέσω μιας νέα δικτυακής εφαρμογής όπου κάθε πολίτης μπορούσε να σχολιάσει τον βαθμό ικανοποίησής του από τη σχέση του με κάποια δημόσια υπηρεσία. Πρόκειται για μια γνωστή στη διοικητική θεωρία διαδικασία («έρευνες γνώμως πολιτών-κριτικών δημόσιων υπηρεσιών»), η οποία διώρυκαν κατά το παρελθόν πάντα κάποιου σκόνταφτε και δεν υλοποιούνταν. Άρκει να θυμοθάνυμε τις σχετικές αναγγελίες της Βάσης του Παπανδρέου, υπουργού Εσωτερικών της περιόδου 1999-2002, για δημιουργία «πάνελ πολιτών» ή τις προβλέψεις του Ν. 4325/2015 για τη δημιουργία Παραπτυπτήριου Δημόσιας Διοίκησης - ΠΑΔΔ στο Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης & Αυτοδικότητης, που έμειναν δήμαρχος «στα χαρτιά».

Αν και με χαλαρή μεθοδολογία (όποιος επιθυμούσε κατέγραψε τις «εντυπώσεις» του) και από άγνωστο φορέα (δεν έγινε γνωστό ποια υπηρεσία του υπονομεύει τη διεξίγαγο), μια τέτοια έρευνα μεταξύ 65.000 εθελοντών πολιτών μπορεί να αποδειχθεί ιδιαίτερα χρήσιμη για τη βελτίωση της λειτουργίας του Δημοσίου. Για να μπορούμε να αποτίσουμε σωστό σε περιστασιακό επικοινωνιακό πυροτέχνημα, πρέπει να συστηματοποιήσει περισσότερο και να εμπιδωθεί στον διοικητικό χώρο. Μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα επιβεβαιώνουν την εκτίμηση αυτή:

Οι Πολεοδομίες έλαβαν ιδιαίτερα αρνητική κριτική, με αποτέλεσμα να τίθεται το ερώτημα του καταλογισμού των ευθυνών για τη διυστήστη αυτή αξιολόγηση. Αντί της εύκολης-στερεότυπης απάντησης «οι υπάλληλοι φταίνε», θα έπρεπε να εξετάσουμε με ποιο καθεστώς λειτουργούν τα τελευταία 15-20 χρόνια στα υπηρεσίες αυτές που οργανώνονται μεν από το υπουργείο Περιβάλλοντος, αλλά έχουν υποστεί πλήθωρα θεσμικών μεταβολών, που δεν θα μπορούσαν να αφήσουν άθικτη την αποδοτική λειτουργία τους. Ενώ μέχρι το 2010 λειτουργούσαν 70 Πολεοδομίες μόνο στις πρωτεύουσες νομάν και σε ορισμένους μεγάλους δήμους, με τον νόμο του «Καλλικράτη» έγιναν ξαφνικά 325, δηλαδή δύοσ και οι νεοοικογένειες μόνιμοι. Επιδίωξη

του νομοθέτη πάντα να υπάρχει μία Πολεοδομία ανά δήμο, ώστε αφενός οι δήμοι να παρέχουν το σύνολο των σχετικών υπηρεσιών στους πολίτες και αφετέρου οι τελευταίοι να μπορούν να τακτοποιούν τις υποθέσεις τους στην περιοχή τους. Για την αποτελεσματική λειτουργία των υπηρεσιών αυτών απαιτούνται, ωστόσο, τριπλάσιο από το πόνο απασχόλημένο προσωπικό και προσλήψεις διαφόρων ειδικοτήτων (μηχανικοί, εργοδηγοί, τεχνικοί, διοικητικοί υπάλληλοι) που ωστόσο δεν τραγιματοποιήθηκαν ποτέ, λόγω επελθόντας δημοσιονομικής κρίσης αλλά και πολλών αποχωρίσεων λόγω συνταξιοδότησης. Σήμερα, το πρόβλημα της υποστέλεχωσης των Πολεοδομιών (θα έπρεπε να είναι

332, όσες και οι δήμοι, αλλά ποτέ δεν συστάθηκαν τόσες) είναι τόσο ζημιμένο που προκαλεί προφανείς δυσλεπτούσες. Επιπλέον, η σχετική νομοθεσία, ανέκαθεν ασαφής, συγκεκυμένη και διάποταρη (βλ. χαρακτηριστικά τον Κώδικα Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας) έχει γίνει ακόμη πιο περίπλοκη και πιο προβληματική τα τελευταία δέκα χρόνια, με τις αλλεπάλληλες τακτοποίσεις αυθαιρέτων (Ν. 4495/2018) ή την «πολλαπλών ταχυτήτων» υλοποίηση του Κτηματολογίου. Θα πάντα επομένως άδικο και παραπλανητικό να αποδοθεί ο καμπύλος βαθμός ικανοποίησης των πολιτών στην απόδοση των υπαλλήλων και δική στα δομικά και λειτουργικά προβλήματα των υπηρεσιών.

Ενώ μέχρι το 2010 λειτουργούσαν 70 Πολεοδομίες μόνο στις πρωτεύουσες νομών και σε ορισμένους μεγάλους δήμους, με τον νόμο του «Καλλικράτη» έγιναν ξαφνικά 325, δηλαδή δύοσ και οι νεοοικογένειες μόνιμοι δήμοι

Ανάλογα παραδείγματα μας προσφέρουν και άλλες υπηρεσίες των δήμων (τεχνικές, οικονομικές, λξιαρχείου), που επισημαίνονται στην έρευνα ως προεχόντως προβληματικές. Είναι όμως γνωστό εδώ και τουλάχιστον 25 χρόνια, τόσο από τις επίδημες εκθέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη όσο και από τις αντίστοιχες καταγραφές άλλων ελεγκτικών φορέων (Σύμματα Ελεγκτών, Ελεγκτικό Συνέδριο) ότι οι δήμοι έχουν αναλάβει πολλές και απαιτητικές αρμοδιότητες σε ποικίλα πεδία, καρίς όμως να διαθέτουν ούτε το καπάλλιο σε αριθμό και ειδικότητα προσωπικού σύμφωνα με το κεντρικό κράτος για να τις ασκήσουν αποτελεσματικά. Οι συνεχείς διαμορφωτίσεις της Κεντρικής Ενισχυτικής Δημόσιας Ελλάδας (ΚΕΔΔΕ) είναι πολύ διαφωτιστικές για το θέμα. Ούτε όμως η κρατική χρηματοδότηση των δήμων έχει αυξηθεί ιδιαίτερα ούτε βεβαιώθει σημαντικά, ούτε βεβαίως έχει προσληφθεί καπάλλιο προσωπικό, καθώς ο θεσμός της κινητικότητας έχει διαβρωθεί πελατειακά. Υστερά από όλα αυτά, δεν πρέπει να μας εκπλήσσει το γεγονός ότι οι πολίτες δεν είναι ικανοποιημένοι από πολλούς δήμους, που παραχύζουν να «φέρουν βάλτο» με πολύπλοκη και ασανί νομοθεσία, με τους ελάσσοντας διοικητικούς και ανθρώπινους πόρους που τους διαθέτει το κεντρικό κράτος. Οι δήμοι έχουν παρέχουν τις υπηρεσίες τους μέσα στο οργανωτικό και λειτουργικό πλαίσιο που καθορίζει το υπουργείο Εσωτερικών. Συνεπώς, ο μικρός βαθμός ικανοποίησης της κοινωνίας θα έπρεπε πρωτίστως να προβληματίσει τα κεντρικά κλιμάκια του κράτους και να τα οδηγήσει στην επαναξιολόγηση τόσα των οργανωτικών τους δημάρχους και των πολιτών τους σε διάταξη προβλήματα των υπηρεσιών.